

PORTRET

THUIS BIJ 'T LAMPEKE

WerkVormen trekt dit jaar telkens naar een ander type sociale economie organisatie, om er het portret te maken van een werknemer. Deze maand trokken we naar Buurtwerk 't Lampeke, een LDE-initiatief in Leuven. 't Lampeke is een geheel dat verschillende delen omvat: Buurthuis 't Lampeke, dagopvang de Wurpskes, Kinderwerking Fabota en Jongerenwerking den Tube.

We maakten er kennis met Agid.

Een bewogen verleden

Agid: "Op mijn 17de ben ik gevlucht uit mijn geboorteland Turkije, richting België. Sinds mijn 15de was ik ambassadeur tegen de Oorlog. In dat kader blijf ik strijden tegen oorlog en vooral tegen het inzetten van kindsoldaten in oorlogen. Ook in Turkije is ontzettend veel onrecht: er is een bevoorrechte groep mensen die de touwtjes in handen heeft, terwijl de meerderheid in armoede leeft. Dat soort onrecht kan ik niet verdragen, daar moet ik tegen in opstand komen. Waarom verdienen politici 20 keer meer dan 'gewone' mensen? Ik was

een soort Robin Hood in mijn stad, die op kleine schaal probeerde rijkdom te herverdelen, door bijvoorbeeld geld in te zamelen bij rijke mensen om aan armere families te geven. Ik heb een tijdje gevangen gezeten en een heel aantal van mijn vrienden waren vermist. Daarom heb ik uiteindelijk besloten te vluchten... En zo ben ik dus in België beland. Op mijn 17de, zonder familie of vrienden. Mijn eerste halte was Brussel, om asiel aan te vragen. Na 5 maanden waren mijn papieren in orde en kon ik starten met een opleiding in Leuven. Aangezien mijn vader elektricien is, heb ik ook voor die richting gekozen.

Achteraf bekeken misschien niet de beste keuze voor mij. Ondanks de lessen Nederlands die ik volgde, ben ik toen niet geslaagd door de taalachterstand. Maar het was geen verloren tijd, want ik heb tijdens die studies als vrijwilliger gewerkt, onder andere als jeugdcoördinator bij een vzw. Ik heb nadien nog een paar maanden 'Jeugdwerk' gestudeerd, om uiteindelijk dan via het OCMW hier bij den Tube (*de jongerenwerking van Buurtwerk 't Lampeke, nvdr*) te belanden als jongerenwerker. En hier heb ik (eindelijk!) het gevoel thuis te komen.

Ondertussen ben ik – na 15 jaar- ook herenigd met mijn zus en broer. Mijn zus woont nu ook in Leuven met haar gezin, mijn broer woont voorlopig zelfs bij mij. Toen ik hem de laatste keer zag was hij 4 jaar oud, ondertussen is hij 18 jaar. We leren elkaar nu stilaan (opnieuw) kennen, wat in het begin geen evidentie was. Mijn ouders zijn begin januari in België op bezoek kunnen komen, maar zijn nu terug in Turkije. Mijn moeder is op de vlucht geslagen voor de oorlog, aangezien ze vlakbij de Syrische grens

woonden. Mijn vader weigert echter te verhuizen, omdat hij vreest dat we dan ons huis kwijt zijn. Over hem maak ik mij dus constant zorgen... ”

Besmet door virus 't Lampeke

Agid: “'t Lampeke is als een virus: eenmaal je hier bent, wil je hier nooit meer weg! Ik kom hier elke dag opnieuw thuis. De collega's hier zijn veel meer dan collega's, ze zijn mijn familie. We zorgen voor elkaar. Zij geven mij de motivatie om te vechten voor mijn leven, door en voor hen voel ik mij verplicht om mijn best te doen en alles uit deze job te halen dat erin zit. Ik ben de mensen hier enorm dankbaar voor de mogelijkheden die ze mij geboden hebben. Toen mijn contract via het OCMW afliep, heeft onze coördinator ervoor gezorgd dat ik kon blijven via een SINE-contract.

Vorig jaar heb ik een zware depressie gehad. De dingen die ik in Turkije heb meegemaakt, mijn papieren die niet

in orde waren, het gemis van mijn familie (die ik ondertussen 12 jaar niet meer gezien had),... Het werd allemaal te veel. Fieke, onze begeleidster, heeft mijn leven toen bijna letterlijk gered. Met haar kan ik over alles praten, ook over dingen die compleet niets met mijn job te maken hebben. Uiteindelijk ben ik sterker uit die periode gekomen, mede dankzij haar.

Hoe een doorsnee werkweek er voor mij uitziet? Op maandag, dinsdag en donderdag werk ik bij Fabota, de kinderwerking, met kinderen van 9 tot 13 jaar. Op woensdag en vrijdag begeleid ik activiteiten met de jongeren tussen 17 en 25 van jongerenwerking den Tube. Dit gaat alle kanten op. Ik geef dansles, we koken en sporten samen, gaan naar theater, maar ik zoek evengoed – in samenwerking met het OCMW – naar een slaapplek voor jongeren die geen dak boven hun hoofd hebben.

Op schooldagen komen de kinderen en jongeren vanaf 15u45 langs, in de schoolvakanties zijn ze er hele dagen. Voor 15u45 ben ik bezig met administratie (jammer genoeg, *lacht*) en het voorbereiden van de activiteiten. Traditionele Monopoly-spelletjes zijn niet aan mij besteed, ik ontwikkel mijn eigen Agid-spelen ('Agid in the house', 'Agid in Wonderland'...). Daarbij is het uitgangspunt altijd onze jongeren op een speelse manier iets bij te brengen. Pokeren is fun, maar geeft hen tegelijkertijd zelfvertrouwen en leert hen vlot met cijfers om te gaan. Samen dansen is puur plezier, maar zorgt er ook voor dat obese jongeren afvallen en meer zelfvertrouwen krijgen. De noden van de jongeren staan steeds voorop, in alles wat we doen.

Handig in deze job is mijn talenkennis. Ik spreek 9 talen (waaronder Turks in verschillende dialecten, Koerdisch, Perzisch, Urdu, Hindu, Engels, Nederlands, ...), waardoor ik met de meeste van onze jongeren in hun eigen taal

kan communiceren. Wat een wisselwerking is, want dankzij hen heb ik Nederlands geleerd (*lacht*). Veel van deze jongeren zijn ondertussen mijn vrienden. Meer nog, zij zijn mijn leven. Zij zijn een stuk van mijn verleden en ik ben gelukkig dat ik hen de juiste weg kan tonen."

Artiestennaam Zero-X

Agid: "Ik heb geen zittend gat, 's avonds en in het weekend ben ik druk bezig als producer, danser en internationale DJ (mijn artiestennaam is Zero-X). Concreet betekent dit dat ik van vrijdagavond tot zondag in de studio zit om muziek en clips te maken en in clubs over heel Europa ga draaien. De verhalen daarvoor vind ik in mijn werk. Mijn laatste nummer, Fly, was een idee van een aantal van onze jongeren. Waarom niet mensen uit verschillende culturen laten dansen op hetzelfde nummer? In de clip dansen meer dan 84 mensen, waaronder finalisten van So You Think You Can Dance, een ex-OHL-voetballer,... Met meer dan 100.000 views op YouTube een druk bekeken video. Ondertussen is ook mijn eerste album uit, waar een internationaal team achterzit, dus het gaat wel hard. Het geldt dat we hiermee verdienen, wordt opnieuw geïnvesteerd in nieuw talent. Want bij alles wat ik doe stel ik jongeren die het in de maatschappij wat moeilijker hebben, centraal. In mei organiseren we bijvoorbeeld straatsessies, waarbij we jongeren met talent zoeken. Die jongeren gaan we dan ondersteunen om hun talenten zo goed mogelijk te ontwikkelen. We stimuleren hen om via dans en muziek hun problemen te uiten en te verwerken.

Ontzettend leuk om te doen allemaal. En toch... op maandagochtend stap ik hier bij 't Lampeke over de drempel en ben ik even blij om weer Agid te zijn en mijn familie terug te zien! 't Lampeke is thuis."

't Lampeke in cijfers

- 33 mensen in dienst (25 VTE), waarvan 7 doelgroepwerknemers
- 250 vrijwilligers en 150 stagiairs op jaarbasis
- Bereikt op jaarbasis circa 360 verschillende kinderen en jongeren
- Begeleidt dagelijks 45 kinderen met het huiswerk
- Ondersteunt jaarlijks meer dan 80 gezinnen, waarvan 45 intensief
- Serveert op jaarbasis 4.700 maaltijden
- Telt 11 verschillende nationaliteiten bij haar medewerkers, en een veelvoud daarvan in de mensen die bereikt worden.

www.lampeke.be